

необхідність впровадження нових підходів у роботі кафедр медичного університету в сучасних умовах: тези доповідей навч.-метод. Конф., 26 лютого 2014 року. — Вінниця, 2014. — С. 90–91.

3. Перспективы применения информационных технологий у симуляционном обучении студентов / К.П. Омарова и др. // Научно-практический журнал «Вестник КазНМУ». — 2010. — № 1

РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА ДОДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ В МЕДИЧНИХ ВНЗ

Ризничук М.О.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Реформування системи охорони здоров'я передбачає забезпечення підвищення якості медичних послуг в Україні, тому рівень професійної підготовки майбутніх медиків — це пріоритетний напрямок на додипломному етапі підготовки фахівців. На сучасному етапі ВООЗ дала визначення кваліфікованого лікаря, як особистості, що надає медичну та психологічну допомогу, приймає рішення, дає задовільні комунікативні навички, керує лікувальним та діагностичним процесом, і при цьому враховує інтереси й потреби суспільства. Систематичне розроблення нових навчальних моделей і аналіз та удосконалення педагогічних технологій є незамінною складовою в безперервному професійному розвитку викладача, що призводить до кращого засвоєння практичних навичок студентами та підготовку грамотних спеціалістів. Ця тема завжди залишається актуальною [1, 2].

Тому є необхідність постійного пошуку нових методик та постійного удосконалення навчальної системи майбутнього фахівця із формуванням у нього клінічного мислення. Тому виникла потреба використання в навчальному процесі сучасних віртуальних технологій, відомих як симуляційне навчання [1–3].

Термін «симуляція» має декілька трактувань. Так Мак Гагі інтерпретує його як особу, пристрій або набір умов, які допомагають повністю відтворити ситуацію або проблему. Роль студента — це максимально наближена реакція до реального життя на виниклу ситуацію або проблему [2]. Інший вчений, Девід Габа, дав таке визначення «симуляції»: це високоспецифічна техніка (не технологія), яка дасть змогу студенту в інтерактивній грі набути практичних навичок та з часом удосконалити їх за допомогою штучно

створеної ситуації, яка відображає і відтворює патологію, максимально наближену до реального життя [2].

Узагальнюючи вищесказане, термін «симуляція» це створення імітації або моделі конкретної ситуації максимально наближеної до реальної, у якій кожен учасник повинен реалізувати професійні навички і вміння притримуючись певного алгоритму [2].

Симулятори класифікують за відповідністю до реальності на такі: 1) візуальні — це можуть бути рисунки, схеми, різні моделі органів або систем органів людини; 2) тактильні — відпрацювання студентами практичних навичок на манекенах; 3) реактивні — відтворення фантомом відповідних шумів або скорочень на дії студента (до прикладу при аускультатії легень студент чує хрипи); 4) автоматизовані — дії манекена у відповідь на комп'ютерні програми (до прикладу, відтворення патологій серцевого ритму); 5) апаратні — відтворення обладнання операційної, тощо, яке створює відповідну клінічну ситуацію; 6) інтерактивні — дії студента (лікаря), відповідно до ситуації, до манекену (хворого) та отримання певної реакції (до прикладу серцево-судинна реанімація); 7) інтегровані — синхронна взаємодія манекену та медичної апаратури із демонстрацією певних показників. Можна використовувати для відпрацювання певних медичних ситуацій [1].

Комунікативні симуляційні методи можна прокласифікувати так: 1. Візуальний. За допомогою візуальних моделей (відео, презентації, схематичні зображення) студенти спочатку вивчають базовий матеріал, а в подальшому — відтворення вивченого, за допомогою методу заповнення схем або таблиць. 2. Симуляційна гра «стандартизований пацієнт». Викладачем (тьютором) створюється віртуальна клінічна ситуація без використання тактильного, реактивного, або автоматизованого манекена. Роль віртуального пацієнта виконує спеціальна людина або викладач. Студент повинен вміло скласти діалог, встановити контакт із «пацієнтом», провести опитування та зробити запис у медичній карті. Така гра покращує навичку комунікації, знання медичної термінології, вміння грамотно побудувати діалог із пацієнтом різного віку та інтелекту, сприяє формуванню його професійної компетенції як фахівця.

Висновок. Використання симуляційних методів на додипломному етапі навчання сприяє кращому засвоєнню матеріалу та відпрацювання практичних навичок, що формує професійну компетенцію студента як фахівця.

Список використаних джерел

1. Косаго夫ская И.И, Волчкова Е.В, Пак С.Г. Современные проблемы симуляционного обучения в медицине. Эпидемиология и инфекционные болезни. 2014; 1: 49–61.
2. Симуляционное обучение в медицине / Под ред. проф. Свистунова А.А., составитель Горшков М.Д. Москва: Издательство Первого МГМУ им. И.М. Сеченова, 2013; 288 с.
3. Никоненко О.С, Шаповал С.Д, Дмитрієва С.М, Грицун Т.О. Використання методик симуляційного навчання в підвищенні професійної компетенції лікарів та парамедиків на кафедрах ДЗ «ЗМАПО МОЗ України». Медична освіта. 2016; 2: 120–3.

РОЛЬ СИСТЕМИ MOODLE У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ У МЕДИЧНИХ ВНЗ

Ризничук М.О.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

У сучасному світі частина нашого життя переноситься в мережу «Інтернет», сприяючи розвитку всесвітнього інформаційного простору. Освіта теж долучилася до цього процесу.

Інформатизація освіти в нашій країні — є одним із важливих механізмів, який постійно призводить до модернізації освітньої системи. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. Вагома роль належить самостійній роботі та дистанційним освітнім програмам [1].

Інформаційні технології широко використовуються на додипломному етапі підготовки фахівців. Всесвітня онлайн-мережа розширює можливості самостійного навчання студентів, а також дає можливість перевірити отримані знання самостійно.

Дистанційне навчання — це добре організована й контрольована самоосвіта з використанням комп'ютерної техніки й комунікаційних мереж.

Однією із систем дистанційного навчання є система Moodle. Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment) — платформа для навчання, яка надає викладачам, студентам та адміністраторам широкий набір інструментів для комп'ютеризованого навчання, у тому числі дистанційного.